

РЕШЕНИЕ

№ 1201

гр. София, 21.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 25.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Балев, като разгледа дело номер **11199** по описа за **2012** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисията за защита на потребителите (КЗП), срещу решение от 16.05.2012г. по НАХД №14772/10г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е отменено наказателно постановление (НП) №К-15594/29.09.2010г., издадено от Председателя на КЗП, с което на [фирма], с което на осн. чл.210а от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) във вр. с чл.68в от ЗЗП и във вр. с чл.68д, ал.1 и ал.2, т.6 от ЗЗП на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2000 (две хиляди) лева. Твърди, че постановеното решение е неправилно, поради противоречие с процесуалния закон, противоречие с целите на закона и необосновано. Моли да се постанови решение, с което да се отмени обжалвания съдебен акт и вместо него се постанови друг, с който се потвърди НП предмет на въззивната проверка. В съдебно заседание, не се представлява.

Ответникът по касационната жалба, чрез юрисконсулт Д., оспорва касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218

АПК, намира следното от фактическа страна:

Предмет на касационна проверка е съдебно решение от 16.05.2012г. по НАХД №14772/10г. на СРС, с което е отменено изцяло НП №К-15594/29.09.2010г., издадено от Председателя на КЗП, с което на [фирма], на осн. чл.210а от ЗЗП, е наложено административно наказание „имуществени санкции” в размер на 2000 (две хиляди) лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Възивният съд, в съответствие със събраните и проверени в хода на проведеното съдебно дирене доказателствени материали, обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение. Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при издаването на АУАН и НП са допуснати съществени процесуални нарушения. За да отмени НП е установил, че то е издадено при неспазване на изискванията на процесуалните разпоредби на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН и е изложил подробни и съобразени с доказателствения материал правни изводи. Този извод е неправилен и не се споделя от касационната инстанция. Прието е по делото, че в НП административно наказващият орган, не е посочил законовите разпоредби, които са нарушени. Настоящият съдебен състав, намира че както в АУАН, така и в НП са посочени нарушените законови разпоредби, а именно чл.68в във вр. с чл.68д, ал.1, във вр. с ал.2, т.6 от КЗ, а също така и словесното описание на извършеното административно нарушение, напълно кореспондира с посочените разпоредби.

Решаващия състав на АССГ счита, че е налице друго нарушение допуснато при издаване на НП. Посочената санкционна разпоредба на чл.210а от ЗЗП, с която се налага санкция на дружеството, гласи че за нарушение на чл.68в, чл.68г, чл.68ж, т.1-11, 13, 15, 18-23 и чл.68к, т.3-6 на виновните лица се налага глоба, а на едноличните търговци и юридическите лица – имуществена санкция, в размер от 500 до 10000 лв. На [фирма] е наложено административно наказание за нарушение на чл.68д, ал.1 във вр. с ал.2, т.6 от ЗЗП, което не е сред посочените разпоредби, подлежащи на санкциониране по разпоредбата на чл.210а от ЗЗП. Основен принцип в наказателната правна доктрина е, че санкционните норми следва да се тълкуват буквално, а при съмнение във волята на законодателя – и стеснително, но никога разширително. След като разпоредбата на чл.68д, ал.1 във вр. с ал.2, т.6 от ЗЗП не е посочена изрично в санкционната разпоредба на чл.210а от ЗЗП, то изводът е, че за нарушение на непосочените в нея разпоредби, санкционирането следва да се извърши на основание общата санкционна разпоредба на чл.228 от ЗЗП.

Ето защо, при тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено, макар и на друго основание.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И :

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 16.05.2015г. по НАХД №14772/10г. на Софийски районен съд, с което е отменено Наказателно постановление №К-15594/29.09.2010г., издадено от Председателя на КЗП.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.